

[Miljøministeren]

nærmere planlægning må anses for overflødig. Bestemmelsen må naturligvis ikke tilsidesætte miljøministerens forpligtelse til at drøfte planlægnings spørgsmål med amtskommunen og den berørte kommune. Endvidere må den hidtidige åbenhed i planlægningen respekteres.

Ifølge lovforslaget fastsætter miljøministeren en bestemmelse om lovens ikrafttrædelse og om overgangsregler. Det forudsættes herved, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne færdiggør førstegangsplanlægningen, før den foreslåede fremtidige ordning for sektorplanlægningen træder i kraft.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner.

(Lovforslag nr. L 146).

Baggrunden for lovforslaget er en betænkning (nr. 1055), der i november 1985 er afgivet af et udvalg, som jeg har nedsat.

Betænkningen har været sendt til høring på de højere uddannelsesinstitutioner, og det helt gennemgående træk i besvarelserne er, at disse er negative over for de forslag, betænkningen indeholder, ligesom man giver udtryk for kritik af, at der er givet en kort svarfrist.

Uanset denne negative holdning til forslagene fra udvalget er det imidlertid min vurdering, at en gennemførelse af forslagene vil indebære store fordele med hensyn til effektivisering af styrelsen, en klarere ansvarsplacering og styrkelse af forskningssynspunkter. Lovforslaget er derfor med hensyn til den organisatoriske struktur helt overvejende baseret på udvalgets forslag.

Derimod har jeg – også under hensyn til institutionernes kraftige afvisning heraf – ikke ment at kunne følge udvalgets forslag om en ændret sammensætning af konsistorium og fakultets- og fagråd.

Dette forslag gik ud på, at antallet af lærerrepræsentanter, der nu som oftest udgør halvdelen af det samlede antal medlemmer, skulle ændres til $\frac{2}{3}$, mens antallet af repræsentanter for de studerende og for de tekniske og administrative medarbejdere skulle

reduceres fra normalt $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{8}$ til hver gruppe. Specielt har jeg været betænkelig ved at nedsætte antallet af repræsentanter for de studerende. Med hensyn til de tekniske og administrative medarbejdere mener jeg ligesom udvalget, at denne gruppe fortsat bør være repræsenteret i de styrende organer, da det er væsentligt, at gruppens synspunkter kan fremføres her, og at repræsentanterne deltager i beslutningsprocessen. Derimod mener jeg, at det vil være forsvarligt at reducere deres forholdsmæssige andel af mandaterne fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{8}$ (mindst 2 repræsentanter), bl.a. fordi denne gruppes synspunkter og indflydelse naturligt kan gøres gældende i samarbejdsudvalg. Ved denne reduktion gives der mulighed for at supplere disse styrende organer med repræsentanter for aftagere af institutionernes forskning og uddannelser med en ottendedel af mandaterne (mindst 2 repræsentanter).

Jeg er opmærksom på og finder det meget positivt, at institutionerne i de senere år i stigende grad selv har taget initiativ til at udbygge kontakterne med det omgivende samfund.

Indsættes der aftagerrepræsentanter i de styrende organer, forventer jeg, at kontakterne mellem de højere uddannelsesinstitutioner og den omverden, som deres virksomhed i det hele sigter mod at tilgodese, vil blive yderligere intensiveret.

Jeg lægger stor vægt på, at disse aftagerrepræsentanter ikke udpeges af undervisningsministeren og heller ikke af erhvervsorganisationer m.v. Derfor stiller jeg forslag om, at de udpeges af henholdsvis planlægningsrådet for forskningen/forskningsrådene og de faglige landsudvalg for uddannelserne/censorkorpserne.

Med hensyn til kritikken af den korte høringsfrist må jeg erkende, at fristen har været kort. Men som det også anføres af mange institutioner, svarer store dele af forslaget nogenlunde til et tidligere udkast, som institutionerne har udtalt sig (negativt) om.

Det er naturligvis i sidste ende et politisk spørgsmål, hvordan man vil strukturere styrelsen af disse for hele samfundet meget vigtige og af staten finansierede institutioner. Jeg har derfor fundet det rigtigst, at folketinget nu får lejlighed til at tage stilling til sagen. Selv om de berørte institutioner ikke har haft mulighed for at gøre sig bekendt med